

že se my i ostatní zvířata, ať už v ohradách, či za nimi, i celá příroda na něco chystáme. Pro některá to znamenalo přípravu na klidný a dlouhý spánek a pro jiné na období, kdy budou muset bojovat, aby se dožila dalšího jara.

To pro nás znamenal příchod zimy.

Sníh a led přikryly vše od luk, řek, mezí, cest i celých našich pastvin až po vršky těch nejvyšších stromů. Tam, kde jsem vyrůstal, byly zimy tak chladné a mrazivé, že ani má hnědá huňatá srst nebyla schopna mě uchránit. Vůně byly téměř neznatelné a vzduch ledový. Když jsem se postavil doprostřed pastvin a zůstal tiše stát, mohl jsem slyšet, jak sníh tiše dopadá na spící zem. Ti, kdo tvrdí, že jen déšť a kroupy mohou ozvučovat sychravé dny, se nikdy v zimě nezastavili, aby naslouchali krásnému zvuku tiše padajících vloček, kdy od země až po oblohu bylo vše bílé.

Musím přiznat, byť nerad, že bez lidí bychom sami zimu přežili za mnohem horších podmínek, ale díky nim jsme se mohli na noc před mrazem a studeným větrem schovat do stájí, kde na nás čekalo seno, voda bez ledu a kde jsme měli na ulehnutí čerstvě podestlanou suchou slámu, která příjemně hrála.

Naopak tady, v mém nynějším domově, poznám spolehlivě zimu jen díky tomu, že mě začnou odvádět na noc do stáje, a jaro tak, že mě nechají venku, jinak se mi ostatní roční období nějak slévají ve smutné deštivé, monotónní sychravé nic.

Za ta léta a zimy, které jsem tu už strávil, se zde vystříдалa spousta lidí. Vím, že holka, jež na mně

